

# Informatika 3.

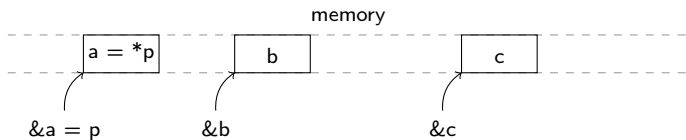
## 3. előadás: Dinamikus memóriakezelés

Kovács Kristóf

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

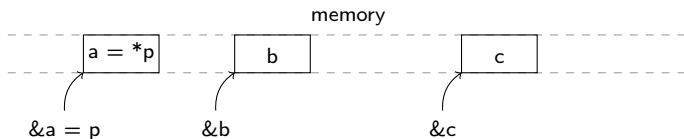
2024-03-05

- Pointerekkel közvetlenül memória területekre hivatkozhatunk



```
int a, b, c;  
int *p = &a;  
*p = 5
```

- Pointerekkel közvetlenül memória területekre hivatkozhatunk

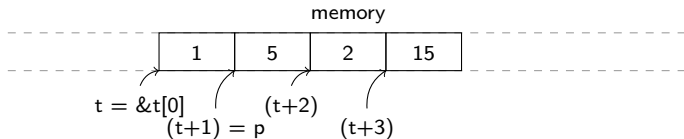


```
int a, b, c;
```

```
int *p = &a;
```

```
*p = 5
```

- A tömbök pointerek, a pointerek tömbök



```
int t[] = {1, 5, 2, 15};
```

```
int *p = t + 1;
```

```
int x = *(t + 1); // 5
```

# Dinamikus memóriefoglalás

- Ettől a ponttól C++ kódot írunk.

# Dinamikus memóriefoglalás

- Ettől a ponttól C++ kódot írunk.
- Tudunk manuálisan memóriát foglalni a **new** kulcsszóval, ez egy pointert ad vissza, ami a lefoglalt területre mutat:

```
int *p = new int;  
*p = 5;  
cout << "pointer: " << p << " mem: " << *p << endl;  
// pointer: 0xa000004d0 mem: 5
```

# Dinamikus memóriafoglalás

- Ettől a ponttól C++ kódot írunk.
- Tudunk manuálisan memóriát foglalni a **new** kulcsszóval, ez egy pointert ad vissza, ami a lefoglalt területre mutat:

```
int *p = new int;  
*p = 5;  
cout << "pointer: " << p << " mem: " << *p << endl;  
// pointer: 0xa000004d0 mem: 5
```

- Itt már a C++-os kiírást használom. Az **stdio.h**-s **printf** és **scanf**-et nem fogjuk innentől kezdve használni.

# Dinamikus memóriafoglalás

- Ettől a ponttól C++ kódot írunk.
- Tudunk manuálisan memóriát foglalni a **new** kulcsszóval, ez egy pointert ad vissza, ami a lefoglalt területre mutat:

```
int *p = new int;  
*p = 5;  
cout << "pointer: " << p << " mem: " << *p << endl;  
// pointer: 0xa000004d0 mem: 5
```

- Itt már a C++-os kiírást használom. Az **stdio.h**-s **printf** és **scanf**-et nem fogjuk innentől kezdve használni.
- Dinamikus memóriafoglalás létezik C-ben is, de felesleges lenne a bonyolultabb szintaxisát megtanulnunk.

- Szinte semmiben nem változik meg a fordítás menete.



- Szinte semmiben nem változik meg a fordítás menete.
- Akik fejlesztői környezetben dolgoznak (Codeblocks, Visual Studio, stb.) `.c` helyett `.cpp` kiterjesztéssel nevezik el a file-okat és ennyi.

- Szinte semmiben nem változik meg a fordítás menete.
- Akik fejlesztői környezetben dolgoznak (Codeblocks, Visual Studio, stb.) `.c` helyett `.cpp` kiterjesztéssel nevezik el a file-okat és ennyi.
- Akik parancssorból dolgoznak `gcc` helyett `g++`-t használjanak.

- Tegyük egy kis kitérőt, hogy megismerjük az új kiírást.

- Tegyük egy kis kitérőt, hogy megismerjük az új kiírást.
- Két könnyen megjegyezhető kulcsszó: **cin** és **cout**.

- Tegyük egy kis kitérőt, hogy megismerjük az új kiírást.
- Két könnyen megjegyezhető kulcsszó: **cin** és **cout**.
- **cin**-el tudunk beolvasni értékeket, ez helyettesíti innentől a **scanf**-et:

```
int a;  
float f;  
cin >> a;  
cin >> f;
```

- Tegyük egy kis kitérőt, hogy megismerjük az új kiírást.
- Két könnyen megjegyezhető kulcsszó: **cin** és **cout**.
- **cin**-el tudunk beolvasni értékeket, ez helyettesíti innentől a **scanf**-et:

```
int a;  
float f;  
cin >> a;  
cin >> f;
```

- Nem kell jelezni, hogy milyen típust olvasunk be, így sokkal kényelmesebb mint a **scanf**.

- Tegyük egy kis kitérőt, hogy megismerjük az új kiírást.
- Két könnyen megjegyezhető kulcsszó: **cin** és **cout**.
- **cin**-el tudunk beolvasni értékeket, ez helyettesíti innentől a **scanf**-et:

```
int a;  
float f;  
cin >> a;  
cin >> f;
```

- Nem kell jelezni, hogy milyen típust olvasunk be, így sokkal kényelmesebb mint a **scanf**.
- A **cout**-hoz hasonlóan nem kell típus és lehet "fűzni":

```
int a = 5;  
float f = 6.4;  
cout << "a: " << a << endl << "f: " << f << endl;
```

- Tegyük egy kis kitérőt, hogy megismerjük az új kiírást.
- Két könnyen megjegyezhető kulcsszó: **cin** és **cout**.
- **cin**-el tudunk beolvasni értékeket, ez helyettesíti innentől a **scanf**-et:

```
int a;  
float f;  
cin >> a;  
cin >> f;
```

- Nem kell jelezni, hogy milyen típust olvasunk be, így sokkal kényelmesebb mint a **scanf**.
- A **cout**-hoz hasonlóan nem kell típus és lehet "fűzni":

```
int a = 5;  
float f = 6.4;  
cout << "a: " << a << endl << "f: " << f << endl;
```

- Az **endl** az új sor (end line).



- A **cin** és **cout** az **iostream** könyvtárban vannak definiálva. Mostantól ezt használjuk az **stdio.h** helyett.

- A **cin** és **cout** az **iostream** könyvtárban vannak definiálva. Mostantól ezt használjuk az **stdio.h** helyett.
- A C++-os könyvtárakat kiterjesztés nélkül használjuk, így lettek megkülönböztetve a C-s könyvtáraktól (ahol a **.h** kiterjesztés szokás).

- A **cin** és **cout** az **iostream** könyvtárban vannak definiálva. Mostantól ezt használjuk az **stdio.h** helyett.
- A C++-os könyvtárakat kiterjesztés nélkül használjuk, így lettek megkülönböztetve a C-s könyvtáraktól (ahol a **.h** kiterjesztés szokás).
- Egy teljes program **cin** és **cout**-al:

```
1  #include <iostream>
2  using namespace std;
3  int main(void) {
4      float x;
5      cin >> x;
6      cout << "x erteke: " << x << endl;
7      return 0;
8  }
```

- A **cin** és **cout** az **iostream** könyvtárban vannak definiálva. Mostantól ezt használjuk az **stdio.h** helyett.
- A C++-os könyvtárakat kiterjesztés nélkül használjuk, így lettek megkülönböztetve a C-s könyvtáraktól (ahol a **.h** kiterjesztés szokás).
- Egy teljes program **cin** és **cout**-al:

```
1  #include <iostream>
2  using namespace std;
3  int main(void) {
4      float x;
5      cin >> x;
6      cout << "x erteke: " << x << endl;
7      return 0;
8  }
```

- A **using namespace std** sorról később lesz szó, addig csak másoljuk be mindig az **iostream** alá.

# Dinamikusan foglalt tömb

- Tömböt is foglalhatunk dinamikusan:

```
int *t;
```

```
t = new int[3];
```

```
t[0] = 5; t[1] = 6; t[2] = 7;
```

# Dinamikusan foglalt tömb

- Tömböt is foglalhatunk dinamikusan:

```
int *t;
```

```
t = new int[3];
```

```
t[0] = 5; t[1] = 6; t[2] = 7;
```

- A dinamikusan foglalt tömb elemei is egymás mellé kerülnek a memóriában.

- Tömböt is foglalhatunk dinamikusan:

```
int *t;  
t = new int[3];  
t[0] = 5; t[1] = 6; t[2] = 7;
```

- A dinamikusan foglalt tömb elemei is egymás mellé kerülnek a memóriában.
- Így már lehetséges felhasználó által megadott méretű tömböt létrehozni:

```
1 int *t;  
2 int n;  
3 cin >> n;  
4 t = new int[n];  
5 for(int i = 0; i < n; i++) {  
6     t[i] = i * i;  
7 }
```

- Tömböt is foglalhatunk dinamikusan:

```
int *t;  
t = new int[3];  
t[0] = 5; t[1] = 6; t[2] = 7;
```

- A dinamikusan foglalt tömb elemei is egymás mellé kerülnek a memóriában.
- Így már lehetséges felhasználó által megadott méretű tömböt létrehozni:

```
1 int *t;  
2 int n;  
3 cin >> n;  
4 t = new int[n];  
5 for(int i = 0; i < n; i++) {  
6     t[i] = i * i;  
7 }
```

- Új feature: lehet a **for**-ban létrehozni a ciklus változót.



# Tömbbel való visszatérés

- Próbáljunk meg egy tömböt visszaadni egy függvényvel

# Tömbbel való visszatérés

- Próbáljunk meg egy tömböt visszaadni egy függvénnyel

```
1  int* fv() {
2      int t[] = {1, 2, 5};
3      return t;
4  }
5  int main(void) {
6      int *a = fv();
7      for(int i = 0; i < 3; i++) {
8          cout << a[i] << endl;
9      }
10     return 0;
11 }
```

# Tömbbel való visszatérés

- Próbáljunk meg egy tömböt visszaadni egy függvénnyel

```
1  int* fv() {
2      int t[] = {1, 2, 5};
3      return t;
4  }
5  int main(void) {
6      int *a = fv();
7      for(int i = 0; i < 3; i++) {
8          cout << a[i] << endl;
9      }
10     return 0;
11 }
```

- Ez Segmentation Fault hibához vezet.

# Tömbbel való visszatérés

- Próbáljunk meg egy tömböt visszaadni egy függvénnyel

```
1  int* fv() {
2      int t[] = {1, 2, 5};
3      return t;
4  }
5  int main(void) {
6      int *a = fv();
7      for(int i = 0; i < 3; i++) {
8          cout << a[i] << endl;
9      }
10     return 0;
11 }
```

- Ez Segmentation Fault hibához vezet.
- A `t` tömb megszűnik amikor visszatér az `fv` függvény, mint bármi más lokális változó.

- Próbáljunk meg egy tömböt visszaadni egy függvénnyel

```
1  int* fv() {
2      int t[] = {1, 2, 5};
3      return t;
4  }
5  int main(void) {
6      int *a = fv();
7      for(int i = 0; i < 3; i++) {
8          cout << a[i] << endl;
9      }
10     return 0;
11 }
```

- Ez Segmentation Fault hibához vezet.
- A **t** tömb megszűnik amikor visszatér az **fv** függvény, mint bármi más lokális változó.
- Amivel visszatér a függvény az a **t** pointer másolata.

# Többel való visszatérés 2

- Minden ami dinamikusan foglalt megmarad a scope-ján kívül is.

# Tömbbel való visszatérés 2

- Minden ami dinamikusan foglalt megmarad a scope-ján kívül is.
- Ez azt jelenti, hogy a következő már működik:

```
1  int* fv() {
2      int *t = new int[3];
3      t[0] = 1; t[1] = 2; t[2] = 5;
4      return t;
5  }
6  int main(void) {
7      int *a;
8      a = fv();
9      for(int i = 0; i < 3; i++) {
10         cout << a[i] << endl;
11     }
12     return 0;
13 }
```

## Tömbbel való visszatérés 2

- Minden ami dinamikusan foglalt megmarad a scope-ján kívül is.
- Ez azt jelenti, hogy a következő már működik:

```
1  int* fv() {
2      int *t = new int[3];
3      t[0] = 1; t[1] = 2; t[2] = 5;
4      return t;
5  }
6  int main(void) {
7      int *a;
8      a = fv();
9      for(int i = 0; i < 3; i++) {
10         cout << a[i] << endl;
11     }
12     return 0;
13 }
```

- Igazából a dinamikusan foglalt dolgok akár a program futása végéig megmaradnak.



# Tömbbel való visszatérés 3

- Mi a probléma ezzel?

```
1  int* fv() {
2      int *t = new int[3];
3      t[0] = 1; t[1] = 2; t[2] = 5;
4      int *t_sqr = new int[3];
5      for(int i = 0; i < 3; i++) {
6          t_sqr[i] = t[i] * t[i];
7      }
8      return t_sqr;
9  }
```

# Tömbbel való visszatérés 3

- Mi a probléma ezzel?

```
1  int* fv() {
2      int *t = new int[3];
3      t[0] = 1; t[1] = 2; t[2] = 5;
4      int *t_sqr = new int[3];
5      for(int i = 0; i < 3; i++) {
6          t_sqr[i] = t[i] * t[i];
7      }
8      return t_sqr;
9  }
```

- A dinamikusan foglalt `t` tömb a függvény lefuttatása után a memóriában marad, de semmi módunk nem lesz az elérésére.

# Tömbbel való visszatérés 3

- Mi a probléma ezzel?

```
1  int* fv() {
2      int *t = new int[3];
3      t[0] = 1; t[1] = 2; t[2] = 5;
4      int *t_sqr = new int[3];
5      for(int i = 0; i < 3; i++) {
6          t_sqr[i] = t[i] * t[i];
7      }
8      return t_sqr;
9  }
```

- A dinamikusan foglalt `t` tömb a függvény lefuttatása után a memóriában marad, de semmi módunk nem lesz az elérésére.
- Ha a függvényt lefuttatjuk 100-szor, akkor 100 különböző helyen marad bent a memóriában feleslegesen.

# Memória felszabadítása

- A dinamikusan foglalt dolgokat manuálisan kell felszabadítanunk (törölnünk a memóriából).

# Memória felszabadítása

- A dinamikusan foglalt dolgokat manuálisan kell felszabadítanunk (törölnünk a memóriából).
- Erre van a **delete** kulcsszó:

```
int p* = new int;  
*p = 5;  
delete p;
```

# Memória felszabadítása

- A dinamikusan foglalt dolgokat manuálisan kell felszabadítanunk (törölnünk a memóriából).

- Erre van a **delete** kulcsszó:

```
int p* = new int;  
*p = 5;  
delete p;
```

- És dinamikusan foglalt tömbök felszabadítására a **delete[]** kulcsszó

```
1  int* fv() {  
2      int *t = new int[3];  
3      t[0] = 1; t[1] = 2; t[2] = 5;  
4      int *t_sqr = new int[3];  
5      for(int i = 0; i < 3; i++) {  
6          t_sqr[i] = t[i] * t[i];  
7      }  
8      delete[] t;  
9      return t_sqr;  
10 }
```

# Memória felszabadítása 2

- Mivel az **fv** függvényünk dinamikusan foglalt tömböt ad vissza, így azt a meghívó függvénynek a felelőssége felszabadítani (ez esetben a **main**-nek):

```
1  int main(void) {
2      int *a;
3      a = fv();
4      for(int i = 0; i < 3; i++) {
5          cout << a[i] << endl;
6      }
7      delete[] a;
8      return 0;
9  }
```

# Memória felszabadítása 2

- Mivel az **fv** függvényünk dinamikusan foglalt tömböt ad vissza, így azt a meghívó függvénynek a felelőssége felszabadítani (ez esetben a **main**-nek):

```
1  int main(void) {
2      int *a;
3      a = fv();
4      for(int i = 0; i < 3; i++) {
5          cout << a[i] << endl;
6      }
7      delete[] a;
8      return 0;
9  }
```

- Érdemes erre úgy gondolni, hogy minden dinamikus foglalásnak kell lennie felszabadítás párjának.



# Dinamikus memória előnyei

- De miért is helyezünk ekkora hangsúlyt a pointerekre és dinamikusan foglalt memóriára?

# Dinamikus memória előnyei

- De miért is helyezünk ekkora hangsúlyt a pointerekre és dinamikusan foglalt memóriára?
- Amire használtuk eddig:

# Dinamikus memória előnyei

- De miért is helyezünk ekkora hangsúlyt a pointerekre és dinamikusan foglalt memóriára?
- Amire használtuk eddig:
  - Függvényekkel megváltoztatni külső változókat (vagy visszaadni több mint 1 értéket).

# Dinamikus memória előnyei

- De miért is helyezünk ekkora hangsúlyt a pointerekre és dinamikusan foglalt memóriára?
- Amire használtuk eddig:
  - Függvényekkel megváltoztatni külső változókat (vagy visszaadni több mint 1 értéket).
  - Tömböket bonyolultabban kezelni.

# Dinamikus memória előnyei

- De miért is helyezünk ekkora hangsúlyt a pointerekre és dinamikusan foglalt memóriára?
- Amire használtuk eddig:
  - Függvényekkel megváltoztatni külső változókat (vagy visszaadni több mint 1 értéket).
  - Tömböket bonyolultabban kezelni.
  - Dinamikusan foglalt memória címét átvenni.

# Dinamikus memória előnyei

- De miért is helyezünk ekkora hangsúlyt a pointerekre és dinamikusan foglalt memóriára?
- Amire használtuk eddig:
  - Függvényekkel megváltoztatni külső változókat (vagy visszaadni több mint 1 értéket).
  - Tömböket bonyolultabban kezelni.
  - Dinamikusan foglalt memória címét átvenni.
  - Tömböt közvetlenül visszaadni függvényel.

- De miért is helyezünk ekkora hangsúlyt a pointerekre és dinamikusan foglalt memóriára?
- Amire használtuk eddig:
  - Függvényekkel megváltoztatni külső változókat (vagy visszaadni több mint 1 értéket).
  - Tömböket bonyolultabban kezelni.
  - Dinamikusan foglalt memória címét átvenni.
  - Tömböt közvetlenül visszaadni függvényel.
- Most egy új adatszerkezet, egy dinamikus adatszerkezet készítésére fogjuk felhasználni.

# A probléma

- Dolgozzunk ki egy adatszerkezetet, ami képes tetszőlegesen sok elemet tárolni (amíg a gépünk memóriája engedi)!



# A probléma

- Dolgozzunk ki egy adatszerkezetet, ami képes tetszőlegesen sok elemet tárolni (amíg a gépünk memóriája engedi)!
- Amit szeretnénk az valami hasonló adatszerkezet, mint a lista pythonban. Működjön a következő vagy valami nagyon hasonló:

# A probléma

- Dolgozzunk ki egy adatszerkezetet, ami képes tetszőlegesen sok elemet tárolni (amíg a gépünk memóriája engedi)!
- Amit szeretnénk az valami hasonló adatszerkezet, mint a lista pythonban. Működjön a következő vagy valami nagyon hasonló:

```
1 int x;           // segédváltozó
2 list l;         // az általunk kitalált adatszerkezet
3 append(l, 5)   // a lista végére beillesztjük az 5-öt
4 append(l, 4)   // most pedig a 4-et
5 cin >> x;
6 while(x != 0) { // amíg 0-t nem kapunk
7     append(l, x) // addig adjuk l-hez a számokat
8     cin >> x;   // beolvassuk a következő számot
9 }
```

# Tömb bővítés ötlet

Első ötlet:

- Használjunk dinamikusan foglalt tömböt.
- Tároljuk egy változóban hogy jelenleg mekkora a tömb mérete.
- Ha több hely kell, foglaljunk le nagyobb tömböt és másoljuk át az eddigi értékeket az új tömbbe, a régit szabadítsuk fel.

Első ötlet:

- Használjunk dinamikusan foglalt tömböt.
- Tároljuk egy változóban hogy jelenleg mekkora a tömb mérete.
- Ha több hely kell, foglaljunk le nagyobb tömböt és másoljuk át az eddigi értékeket az új tömbbe, a régit szabadítsuk fel.

A problémák:

- Továbbra is limitált, hogy mekkora lehet a tömb, mert az `int` és minden más egész változó típusnak fix a mérete. Van `"int max"` aminél nagyobb szám nem fér bele. Így nem tudnánk indexelni a tömböt ezen túl.
- Minden bővítésnél rengeteg másolás történik, ez költséges lehet hosszútávon.
- Akár létrehozhatnánk egy `"int max"` méretű tömböt és ugyanitt lennénk.

# Bővülő tömb megvalósítása minimálisan (csak érdekesség)

(A  $x \rightarrow y$  ekvivalens a  $(*x).y$ -al, később lesz róla szó.)

```
struct list {
    int *a;
    int n;
    int max;
};

void append(struct list *l, int e) {
    if(l->n >= l->max) {
        int *t = new int[l->max + 100];
        for(int i = 0; i < l->n; i++) {
            t[i] = l->a[i];
        }
        delete[] l->a;
        l->a = t;
        l->max = l->max + 100;
    }
    l->a[l->n] = e;
    l->n++;
}
```

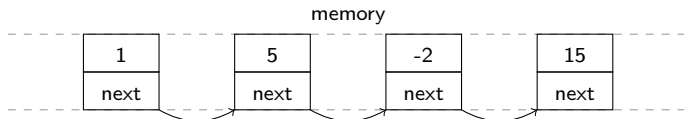
```
int main(void) {
    struct list l;
    l.a = new int[1];
    l.n = 0;
    l.max = 1;
    append(&l, 1);
    append(&l, 5);
    append(&l, -2);
    for(int i = 0; i < l.n; i++) {
        cout << l.a[i] << endl;
    }
    delete[] l.a;
    return 0;
}
```

# Láncolt lista ötlet

- Mi lenne ha a lista szerkezetünk minden eleme tárolná a rákövetkező elemre mutató pointert?

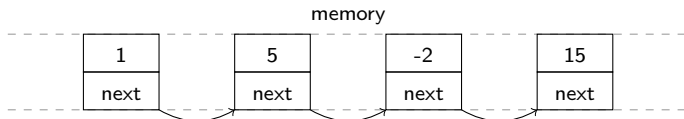
# Láncolt lista ötlet

- Mi lenne ha a lista szerkezetünk minden eleme tárolná a rákövetkező elemre mutató pointert?
- Valahogy így:



# Láncolt lista ötlet

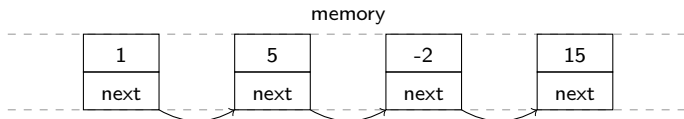
- Mi lenne ha a lista szerkezetünk minden eleme tárolná a rákövetkező elemre mutató pointert?
- Valahogy így:



- Ez az 1, 5, -2, 15 elemeket tárolná és elég lenne tudni az első elemre a pointert ahhoz, hogy bármelyiket elérjük.



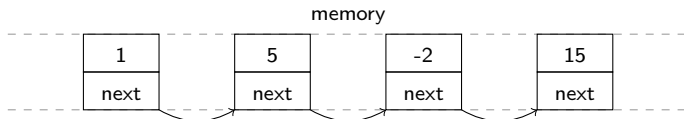
- Mi lenne ha a lista szerkezetünk minden eleme tárolná a rákövetkező elemre mutató pointert?
- Valahogy így:



- Ez az 1, 5, -2, 15 elemeket tárolná és elég lenne tudni az első elemre a pointert ahhoz, hogy bármelyiket elérjük.
- Így nézne ki egy elem **struct**-ja:

```
struct list_e {  
    int num;  
    struct list_e *next;  
};
```

- Mi lenne ha a lista szerkezetünk minden eleme tárolná a rákövetkező elemre mutató pointert?
- Valahogy így:



- Ez az 1, 5, -2, 15 elemeket tárolná és elég lenne tudni az első elemre a pointert ahhoz, hogy bármelyiket elérjük.
- Így nézne ki egy elem **struct**-ja:

```
struct list_e {  
    int num;  
    struct list_e *next;  
};
```
- Tárol egy értéket a **num**-ban és a következő ugyanilyen típusú lista elem pointerét a **next**-ben.

# Láncolt lista megvalósítása

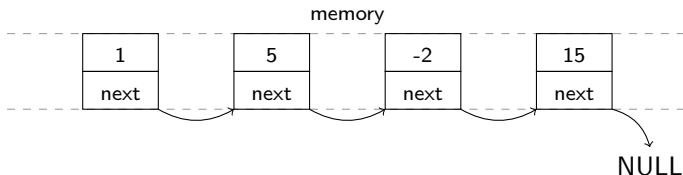
- Valósítsuk ezt meg. De rögtön jön egy probléma. Mire mutasson az utolsó elem aminek nincs rákövetkezője?

# Láncolt lista megvalósítása

- Valósítsuk ezt meg. De rögtön jön egy probléma. Mire mutasson az utolsó elem aminek nincs rákövetkezője?
- Használjuk a C stringek lezáró `'\0'` karakter ötletét.

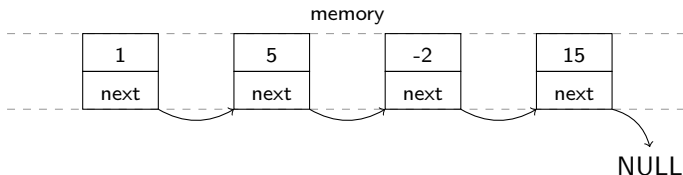
# Láncolt lista megvalósítása

- Valósítsuk ezt meg. De rögtön jön egy probléma. Mire mutasson az utolsó elem aminek nincs rákövetkezője?
- Használjuk a C stringek lezáró `'\0'` karakter ötletét.
- A **NULL** pointer egy speciális pointer érték, amivel jelölhetjük, ha valami semmire nem mutat:

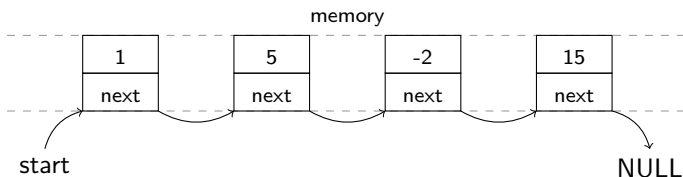


# Láncolt lista megvalósítása

- Valósítsuk ezt meg. De rögtön jön egy probléma. Mire mutasson az utolsó elem aminek nincs rákövetkezője?
- Használjuk a C stringek lezáró `'\0'` karakter ötletét.
- A **NULL** pointer egy speciális pointer érték, amivel jelölhetjük, ha valami semmire nem mutat:



- Valamint egy változóban tároljuk az első elem pointerét és elméletben készen is vagyunk:



# Láncolt lista megvalósítása

- Írjuk meg ehhez a C++ kódot. Azt szeretnénk, hogy ez a main függvény működjön:

```
1  int main(void) {
2      struct list_e *start = NULL; // pointer az első elemre
3      append(start, 1);           // hozzáadjuk az első elemet
4      append(start, 5);           // majd a másodikat
5      append(start, -2);          // és még egy harmadikat
6      for(;;) { // valahogy végig kell majd menni a listán
7          // itt irassuk ki a lista elemeit
8      }
9      return 0;
10 }
```

# Láncolt lista megvalósítása

- Írjuk meg ehhez a C++ kódot. Azt szeretnénk, hogy ez a main függvény működjön:

```
1  int main(void) {
2      struct list_e *start = NULL; // pointer az első elemre
3      append(start, 1);           // hozzáadjuk az első elemet
4      append(start, 5);           // majd a másodikat
5      append(start, -2);          // és még egy harmadikat
6      for(;;) { // valahogy végig kell majd menni a listán
7          // itt irassuk ki a lista elemeit
8      }
9      return 0;
10 }
```

- Kezdjük el megírni az **append** függvényt kis lépésekben.



# Láncolt lista megvalósítása

- Írjuk meg ehhez a C++ kódot. Azt szeretnénk, hogy ez a main függvény működjön:

```
1  int main(void) {
2      struct list_e *start = NULL; // pointer az első elemre
3      append(start, 1);           // hozzáadjuk az első elemet
4      append(start, 5);           // majd a másodikat
5      append(start, -2);          // és még egy harmadikat
6      for(;;) { // valahogy végig kell majd menni a listán
7          // itt irassuk ki a lista elemeit
8      }
9      return 0;
10 }
```

- Kezdjük el megírni az **append** függvényt kis lépésekben.
- Mivel lépésekben dolgozunk, így lesznek pontok amikor hibás kód lesz a diákon, mindig felhívom majd a figyelmet, hogy miért hibás.

# Láncolt lista megvalósítása

- Írjuk meg ehhez a C++ kódot. Azt szeretnénk, hogy ez a main függvény működjön:

```
1  int main(void) {
2      struct list_e *start = NULL; // pointer az első elemre
3      append(start, 1);           // hozzáadjuk az első elemet
4      append(start, 5);           // majd a másodikat
5      append(start, -2);          // és még egy harmadikat
6      for(;;) { // valahogy végig kell majd menni a listán
7          // itt irassuk ki a lista elemeit
8      }
9      return 0;
10 }
```

- Kezdjük el megírni az **append** függvényt kis lépésekben.
- Mivel lépésekben dolgozunk, így lesznek pontok amikor hibás kód lesz a diákon, mindig felhívom majd a figyelmet, hogy miért hibás.
- Használjuk a pár diával korábban definiált **struct list\_e** típust.

# Láncolt lista megvalósítása

- Azzal kell kezdenünk, hogy az első elemet berakjuk, ekkor a kapott **start**-ban még **NULL** van, hisz még nincs elem amit tárolnánk.

```
1 void append(struct list_e *start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     (*e).num = n;
4     (*e).next = NULL;
5     start = e;
6 }
```

# Láncolt lista megvalósítása

- Azzal kell kezdenünk, hogy az első elemet berakjuk, ekkor a kapott **start**-ban még **NULL** van, hisz még nincs elem amit tárolnánk.

```
1 void append(struct list_e *start, int n) {  
2     struct list_e *e = new struct list_e;  
3     (*e).num = n;  
4     (*e).next = NULL;  
5     start = e;  
6 }
```

- Dinamikusan hozzuk létre az új elemet, hogy megmaradjon a függvény után is.

# Láncolt lista megvalósítása

- Azzal kell kezdenünk, hogy az első elemet berakjuk, ekkor a kapott **start**-ban még **NULL** van, hisz még nincs elem amit tárolnánk.

```
1 void append(struct list_e *start, int n) {  
2     struct list_e *e = new struct list_e;  
3     (*e).num = n;  
4     (*e).next = NULL;  
5     start = e;  
6 }
```

- Dinamikusan hozzuk létre az új elemet, hogy megmaradjon a függvény után is.
- Ha ezt kipróbáljuk csak 1 **append** függvény hívással a main-ben, akkor se lesz jó.

# Láncolt lista megvalósítása

- Azzal kell kezdenünk, hogy az első elemet berakjuk, ekkor a kapott **start**-ban még **NULL** van, hisz még nincs elem amit tárolnánk.

```
1 void append(struct list_e *start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     (*e).num = n;
4     (*e).next = NULL;
5     start = e;
6 }
```

- Dinamikusan hozzuk létre az új elemet, hogy megmaradjon a függvény után is.
- Ha ezt kipróbáljuk csak 1 **append** függvény hívással a main-ben, akkor se lesz jó.
- Hisz a **start** pointert szeretnénk megváltoztatni, nem a tárolt értékét. Szóval a pointer pointerét kell átadnunk.

# Láncolt lista megvalósítása

- Itt csak a pointer pointert javítottuk:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     (*e).num = n;
4     (*e).next = NULL;
5     *start = e; // most már *start kell
6 }
```

# Láncolt lista megvalósítása

- Itt csak a pointer pointert javítottuk:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     (*e).num = n;
4     (*e).next = NULL;
5     *start = e; // most már *start kell
6 }
```

- Ez már működik, 1 elemet hozzá tudunk adni.



# Láncolt lista megvalósítása

- Itt csak a pointer pointert javítottuk:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     (*e).num = n;
4     (*e).next = NULL;
5     *start = e; // most már *start kell
6 }
```

- Ez már működik, 1 elemet hozzá tudunk adni.
- Viszont az  $(*x).y$  jelölés hamar fájdalmassá válhat, erre szerencsére van megoldás. Ekvivalens az  $x \rightarrow y$  jelöléssel.

# Láncolt lista megvalósítása

- Csak a  $x \rightarrow y$  lett változtatva:

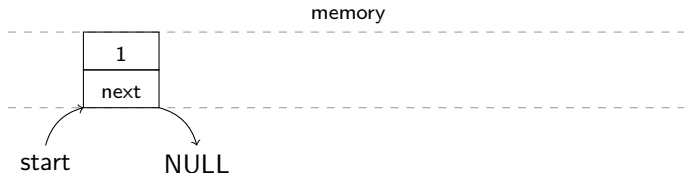
```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     *start = e; // most már *start kell
6 }
```

# Láncolt lista megvalósítása

- Csak a  $x \rightarrow y$  lett változtatva:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {  
2     struct list_e *e = new struct list_e;  
3     e->num = n;  
4     e->next = NULL;  
5     *start = e; // most már *start kell  
6 }
```

- Most valahogy így néz ki a memóriánk:

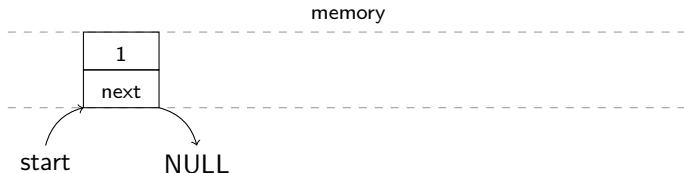


# Láncolt lista megvalósítása

- Csak a  $x \rightarrow y$  lett változtatva:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     *start = e; // most már *start kell
6 }
```

- Most valahogy így néz ki a memóriánk:



- De ha lefuttatnánk még egyszer az **append**-et (a második elemet megpróbálnánk berakni) könnyen látható, hogy az szimplán csak lecserélné az 1. elemet.

# Láncolt lista megvalósítása

- Ágazzunk el aszerint, hogy az 1. elemet rakjuk-e be, vagy nem:

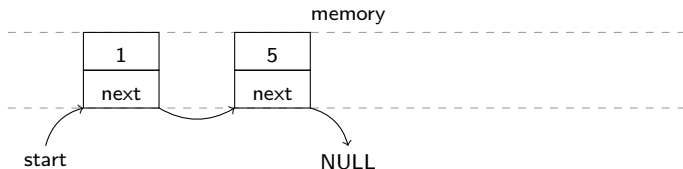
```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e;
7     } else {
8         (*start)->next = e;
9     }
10 }
```

# Láncolt lista megvalósítása

- Ágazzunk el aszerint, hogy az 1. elemet rakjuk-e be, vagy nem:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {  
2     struct list_e *e = new struct list_e;  
3     e->num = n;  
4     e->next = NULL;  
5     if (*start == NULL) {  
6         *start = e;  
7     } else {  
8         (*start)->next = e;  
9     }  
10 }
```

- Most valahogy így néz ki a memóriánk (ha a 2. append megvolt):

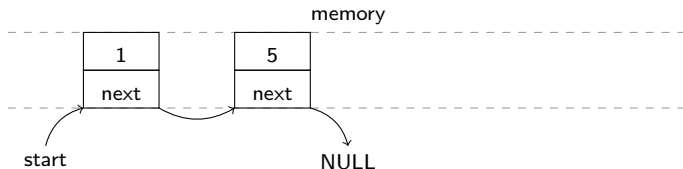


# Láncolt lista megvalósítása

- Ágazzunk el aszerint, hogy az 1. elemet rakjuk-e be, vagy nem:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e;
7     } else {
8         (*start)->next = e;
9     }
10 }
```

- Most valahogy így néz ki a memóriánk (ha a 2. append megvolt):



- Ismét egyszerű látni, hogy ha megint futtatjuk az **append**-et, akkor mindig a második elemet cseréljük le, hisz a **start next**-jét módosítjuk.

# Láncolt lista bejárása

- Most álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig hogyan lehetne elnavigálni az utolsó elemhez, hisz mindig annak kellene a **next**-jét az új elem pointerére állítani.



# Láncolt lista bejárása

- Most álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig hogyan lehetne elnavigálni az utolsó elemhez, hisz mindig annak kellene a **next**-jét az új elem pointerére állítani.
- Ismét lophatunk a C string-ből, ott addig mentünk amíg a karakter nem a **'\0'** lezáró nulla. Most addig mehetünk amíg a pointer nem a **NULL** pointer:

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

# Láncolt lista bejárása

- Most álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig hogyan lehetne elnavigálni az utolsó elemhez, hisz mindig annak kellene a **next**-jét az új elem pointerére állítani.
- Ismét lophatunk a C string-ből, ott addig mentünk amíg a karakter nem a **'\0'** lezáró nulla. Most addig mehetünk amíg a pointer nem a **NULL** pointer:

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

- Ha végiggondoljuk, ez egy tipikus **for** ciklus:

# Láncolt lista bejárása

- Most álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig hogyan lehetne elnavigálni az utolsó elemhez, hisz mindig annak kellene a **next**-jét az új elem pointerére állítani.
- Ismét lophatunk a C string-ből, ott addig mentünk amíg a karakter nem a **'\0'** lezáró nulla. Most addig mehetünk amíg a pointer nem a **NULL** pointer:

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

- Ha végiggondoljuk, ez egy tipikus **for** ciklus:
  - Inicializáljuk a ciklusváltozót (**e**) az első elemmel.

# Láncolt lista bejárása

- Most álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig hogyan lehetne elnavigálni az utolsó elemhez, hisz mindig annak kellene a **next**-jét az új elem pointerére állítani.
- Ismét lophatunk a C string-ből, ott addig mentünk amíg a karakter nem a **'\0'** lezáró nulla. Most addig mehetünk amíg a pointer nem a **NULL** pointer:

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

- Ha végiggondoljuk, ez egy tipikus **for** ciklus:
  - Inicializáljuk a ciklusváltozót (**e**) az első elemmel.
  - C string-es megállási feltétel.

# Láncolt lista bejárása

- Most álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig hogyan lehetne elnavigálni az utolsó elemhez, hisz mindig annak kellene a **next**-jét az új elem pointerére állítani.
- Ismét lophatunk a C string-ből, ott addig mentünk amíg a karakter nem a **'\0'** lezáró nulla. Most addig mehetünk amíg a pointer nem a **NULL** pointer:

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

- Ha végiggondoljuk, ez egy tipikus **for** ciklus:
  - Inicializáljuk a ciklusváltozót (**e**) az első elemmel.
  - C string-es megállási feltétel.
  - Lépünk a következő elemre.

- Most álljunk meg egy pillanatra és gondoljuk végig hogyan lehetne elnavigálni az utolsó elemhez, hisz mindig annak kellene a **next**-jét az új elem pointerére állítani.
- Ismét lophatunk a C string-ből, ott addig mentünk amíg a karakter nem a **'\0'** lezáró nulla. Most addig mehetünk amíg a pointer nem a **NULL** pointer:

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

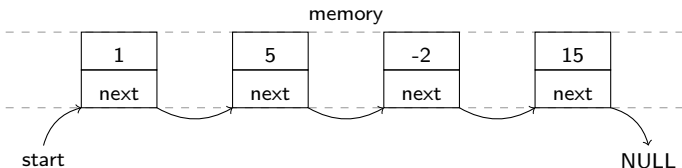
- Ha végiggondoljuk, ez egy tipikus **for** ciklus:
  - Inicializáljuk a ciklusváltozót (**e**) az első elemmel.
  - C string-es megállási feltétel.
  - Lépünk a következő elemre.
- Ezt használhatjuk is a **main**-ben a kiíratásra.

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: ciklus előtt



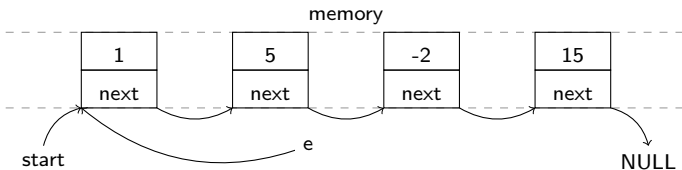
Kiemenet:

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: inicializálás megtörtént



Kiemenet:

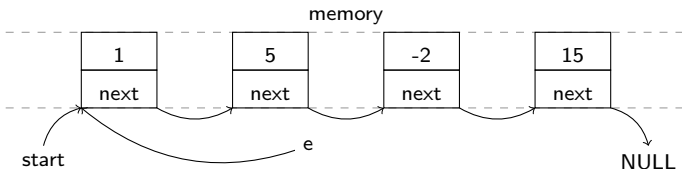


# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: első ciklus vége



Kiemenet:

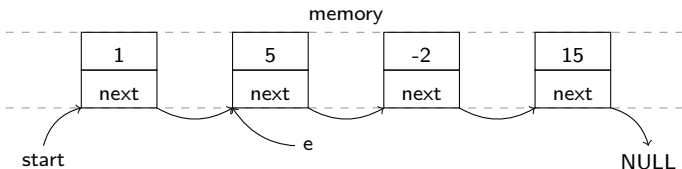
1

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: második ciklus eleje



Kiemenet:

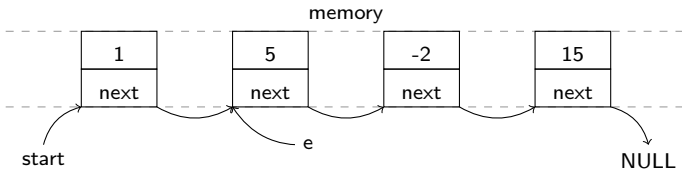
1

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: második ciklus vége



Kiemenet:

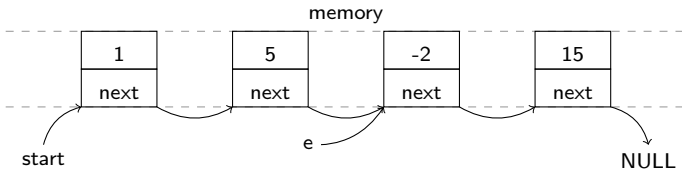
1  
5

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: harmadik ciklus vége



Kiemenet:

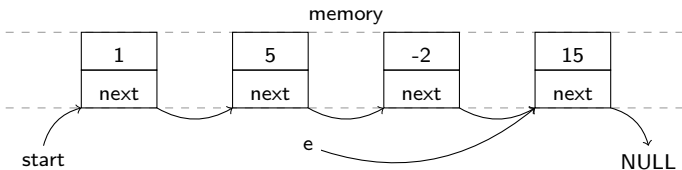
```
1  
5  
-2
```

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: negyedik ciklus vége



Kiemenet:

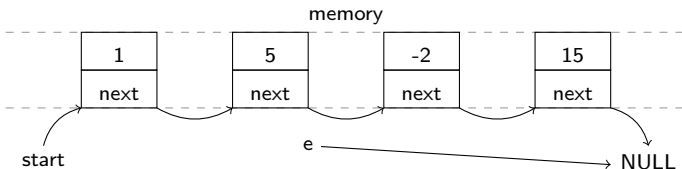
1  
5  
-2  
15

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: negyedik ciklus vége és megtörtént a léptetés



Kiemenet:

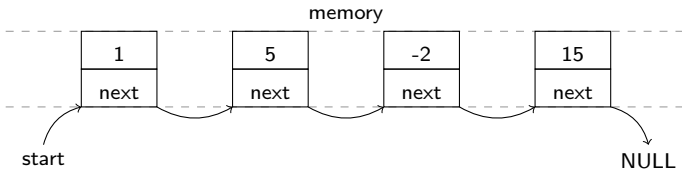
1  
5  
-2  
15

# Láncolt lista bejárása

Nézzük meg hogy nézne ki ez a ciklus bejárás a (még csak elképzelt) végleges láncolt listánkon.

```
for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {  
    cout << e->num << endl;  
}
```

Hol tartunk: ciklus vége, nem teljesült a feltétel



Kiemenet:

```
1  
5  
-2  
15
```

# Láncolt lista megvalósítása

- Térjünk vissza a megvalósításra és használjuk a tanultakat:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e; // most már *start kell
7     } else {
8         struct list_e *p = NULL;
9         for(p = *start; p->next != NULL; p = p->next){}
10        p->next = e;
11    }
12 }
```



# Láncolt lista megvalósítása

- Térjünk vissza a megvalósításra és használjuk a tanultakat:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e; // most már *start kell
7     } else {
8         struct list_e *p = NULL;
9         for(p = *start; p->next != NULL; p = p->next){}
10        p->next = e;
11    }
12 }
```

- A ciklus amit használunk kicsit eltér a kiírásnál használt bejárás ciklusától.

# Láncolt lista megvalósítása

- Térjünk vissza a megvalósításra és használjuk a tanultakat:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e; // most már *start kell
7     } else {
8         struct list_e *p = NULL;
9         for(p = *start; p->next != NULL; p = p->next){}
10        p->next = e;
11    }
12 }
```

- A ciklus amit használunk kicsit eltér a kiírásnál használt bejárás ciklusától.
- Akkor szeretnénk megállni amikor az utolsó elemnél vagyunk.

# Láncolt lista megvalósítása

- Térjünk vissza a megvalósításra és használjuk a tanultakat:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e; // most már *start kell
7     } else {
8         struct list_e *p = NULL;
9         for(p = *start; p->next != NULL; p = p->next){}
10        p->next = e;
11    }
12 }
```

- A ciklus amit használunk kicsit eltér a kiírásnál használt bejárás ciklusától.
- Akkor szeretnénk megállni amikor az utolsó elemnél vagyunk.
- Onnan tudjuk, hogy az utolsó elemnél vagyunk, hogy az ő **next**-je már **NULL**.

# Láncolt lista megvalósítása

- Térjünk vissza a megvalósításra és használjuk a tanultakat:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e; // most már *start kell
7     } else {
8         struct list_e *p = NULL;
9         for(p = *start; p->next != NULL; p = p->next){}
10        p->next = e;
11    }
12 }
```

- A ciklus amit használunk kicsit eltér a kiírásnál használt bejárás ciklusától.
- Akkor szeretnénk megállni amikor az utolsó elemnél vagyunk.
- Onnan tudjuk, hogy az utolsó elemnél vagyunk, hogy az ő **next**-je már **NULL**.
- A cikluson belül nem csinálunk semmit, nekünk csak az fontos, hogy a **p** pointerrel az utolsó elemre lépjünk.

# Láncolt lista megvalósítása

- Térjünk vissza a megvalósításra és használjuk a tanultakat:

```
1 void append(struct list_e **start, int n) {
2     struct list_e *e = new struct list_e;
3     e->num = n;
4     e->next = NULL;
5     if (*start == NULL) {
6         *start = e; // most már *start kell
7     } else {
8         struct list_e *p = NULL;
9         for(p = *start; p->next != NULL; p = p->next){}
10        p->next = e;
11    }
12 }
```

- A ciklus amit használunk kicsit eltér a kiírásnál használt bejárás ciklusától.
- Akkor szeretnénk megállni amikor az utolsó elemnél vagyunk.
- Onnan tudjuk, hogy az utolsó elemnél vagyunk, hogy az ő **next**-je már **NULL**.
- A cikluson belül nem csinálunk semmit, nekünk csak az fontos, hogy a **p** pointerrel az utolsó elemre lépjünk.
- Ez már valóban megvalósít egy memória határáig dinamikusan bővülő adatszerkezetet.

# Láncolt lista megvalósítása (teljes kód)

```
int main(void) {
    struct list_e *start = NULL;
    append(&start, 1);
    append(&start, 5);
    append(&start, -2);
    append(&start, 15);
    for(struct list_e *e = start; e != NULL; e = e->next) {
        cout << e->num << endl;
    }
    return 0;
}

void append(struct list_e **start, int n) {
    struct list_e *e = new struct list_e;
    e->num = n;
    e->next = NULL;
    if (*start == NULL) {
        *start = e; // most már *start kell
    } else {
        struct list_e *p = NULL;
        for(p = *start; p->next != NULL; p = p->next){}
        p->next = e;
    }
}
```

Hova tovább?

Hova tovább?

- A megvalósított láncolt listánkat felszabadítani (törölni) is tudnunk kellene.



## Hova tovább?

- A megvalósított láncolt listánkat felszabadítani (törölni) is tudnunk kellene.
- Hosszútávon kezelhetetlen lenne, ha mindig **append** és hasonló függvényeket használnánk (kellene egy `append_list`, `append_dictionary`, `append_set`, stb.). Erre lesznek megoldások az osztályok (**class**).

## Hova tovább?

- A megvalósított láncolt listánkat felszabadítani (törölni) is tudnunk kellene.
- Hosszútávon kezelhetetlen lenne, ha mindig **append** és hasonló függvényeket használnánk (kellene egy `append_list`, `append_dictionary`, `append_set`, stb.). Erre lesznek megoldások az osztályok (**class**).
- Nehézséget okoz az is, hogy bele van égetve az adatszerkezetbe, hogy mit tárol (a mi esetünkben 1 **int**-et). Erre lesz megoldás a **template**.

## Hova tovább?

- A megvalósított láncolt listánkat felszabadítani (törölni) is tudnunk kellene.
- Hosszútávon kezelhetetlen lenne, ha mindig **append** és hasonló függvényeket használnánk (kellene egy `append_list`, `append_dictionary`, `append_set`, stb.). Erre lesznek megoldások az osztályok (**class**).
- Nehézséget okoz az is, hogy bele van égetve az adatszerkezetbe, hogy mit tárol (a mi esetünkben 1 **int**-et). Erre lesz megoldás a **template**.
- Nem tarthatjuk ezeket mind egy file-ban, ha egyre több ilyen használunk. Nemsokára elkezdünk több forrás file-al dolgozni és **header** file-okkal.

## Hova tovább?

- A megvalósított láncolt listánkat felszabadítani (törölni) is tudnunk kellene.
- Hosszútávon kezelhetetlen lenne, ha mindig **append** és hasonló függvényeket használnánk (kellene egy `append_list`, `append_dictionary`, `append_set`, stb.). Erre lesznek megoldások az osztályok (**class**).
- Nehézséget okoz az is, hogy bele van égetve az adatszerkezetbe, hogy mit tárol (a mi esetünkben 1 **int**-et). Erre lesz megoldás a **template**.
- Nem tarthatjuk ezeket mind egy file-ban, ha egyre több ilyen használunk. Nemsokára elkezdünk több forrás file-al dolgozni és **header** file-okkal.
- Nem implementálhatjuk mindig ezeket magunk. Erre lesznek majd a már létező könyvtárak, melyekben mindezek már implementálva vannak.

- Rajzoljuk le egy láncolt lista memória képét vázlatosan!
- Mi az a **NULL** pointer?
- Mutassunk példát egy dinamikus tömb létrehozására!
- Mire való a **delete** és a **delete[]**?
- Mi a kedvenc állatok?